

DE HOFFELIJKHEID VAN ONZE PATIËNTEN MET NUMMERS

Bij ons hebben de patiënten een nummer... Grapje! Heerlijk, dat rijden door de mooiste dreven, met een lijst met rugnummers op het dashboard gekleefd. De namen staan er achter. Zijn wij onpersoonlijke dokters? Nee, om de duvel niet! Je kan nu eenmaal het peloton niet in zijn geheel kennen. En de vele andere pelotons die wij ook bedienen. De patiënt, lees sporter, heeft een nummer, maar wij voelen hem letterlijk aan ons toevertrouwd. Renners behoren tot de aardigste cliënteel van onze vrijwilligersorganisatie. Wij rijden tussen en met hen, samen op weg naar het heilige doel, de finish. Het ritueel is zo oud als de weg naar Jeruzalem: een renner die ziek is, vraagt aan de jury of hij de dokter mag spreken. Bij meerdaagse wedstrijden, waar de formele band met de jury iets vervloeit en de verhoudingen wat makkelijker zijn, komen renners ook wel eens zonder hun tussenkomst bij ons buurten. „Dokter, ik heb een vliegje in mijn oog...”, of: „Ik ben gisteren gevallen en mijn knie doet zeer.” Mart Smeets benoemt zo’n dat spreekuurmoment tijdens een tv-uitzending heel aardig: ‘Wij behandelen ook thuis!’ En zo hoort het ook! De meesters van het doorzetten verdienen het om op een plezierige manier te worden bijgestaan. Bijna altijd gaat mijn hand in de rug. En soms adviseren wij de renner de spijl van onze VW vast te pakken. Zo voelt de renner zich minder alleen en kwetsbaar. Altijd zoeken wij een moment voor een kort gesprek. Over het land van herkomst, de geselingen van het vak, ja zelfs het vaderschap... Of het weer natuurlijk. Het gebeurt hoogst zelden dat een renner na een behandeling niet zegt: ‘Dok, bedankt!’ Heerlijk, zoveel hoffelijkheid, die nog wordt versterkt omdat de renner bij zijn jump terug naar voren vaak nog even omkijkt, glimlacht en daarbij zijn duim omhoog steekt. Voor dat tafereel zijn wij voor eeuwig gevallen, nu al 27 jaar. Net als in een

Jos Benders

kleine kliniek beginnen dan de papieren handelingen. Van elke medische interventie maken wij een uitgebreid rapport. Het verslag gaat in een gesloten envelop en is bedoeld voor opvolging en het later maken van statistieken. De teller voor de behandeling van wielierziekten en -ongevallen staat na een jaar altijd op vele honderden. Na de registratie wordt een bezoekje gebracht aan de ploegleider. Onze chauffeurs Ruud Gerards en Jan Ekermans zetten het knipperlicht naar links en wenken de volgwagens ons te passeren. Totdat wij bij de ploegauto van de renner zijn. Al rijdende wordt door de geopende ramen verslag gedaan van de medische situatie aan de ploegleider. Daarbij nemen we de privacy regels in acht, want we voelen ons streng gebonden aan de naleving van het medisch beroepsgeheim. Vanuit die grondhouding kan er desalniettemin enige souplesse zijn in de berichtgeving aan de ploegleider. Maar gezondheid, ons grootste goed, dient te allen tijde met de nodige geheimen omgeven te zijn en te blijven. Daarom bestaat er de term Medisch Beroepsgeheim. En heet de geneeskunde altijd nog de kunst van het genezen te zijn. *La Médecine est un art*, zeggen de Fransen, Het vak is een kunst. Past dat bij de wielersport? Ja, op de wijze waarop wij dat belijden vast en zeker. Dat klinkt onbescheiden, maar de uitleg volgt: met schone handen en een blij gemoed! Maar 200 kilometer rijden en dat dagen na elkaar is ook een kunst, die van te overleven. Zijn wij (onze dokters, samen met de renners) derhalve een meute kunstenaars? Ja, zij meer dan wij, veel meer, de Picasso's en de Appels van de weg, personen met vaak alleen een nummer. Maar wel om in te lijsten!

Reageren? info@servicemedical.nl

Jos Benders richtte in 1985 Service Médical op, een samenwerkingsverband van (sport)artsen, fysiotherapeuten, verpleegkundigen en overige medische en paramedische deskundigen. In 2004 verleende de toenmalige staatssecretaris van VWS, Clémence Ross-Van Dorp, de Stichting Service Médical (www.servicemedical.nl) de erkenning van Bijzondere Landelijke Sportorganisatie. Jos Benders verzorgt ook wekelijks de rubriek Sportmedisch in dagblad De Telegraaf.